

Conclusions

S'ha constatat que **hi ha espai per la publicació de revistes científiques catalanes**. Enmig de la dinàmica entre informació global i informació local o arrelada a la comunitat, les revistes científiques catalanes poden fer aportacions a les dues visions.

La llengua de les publicacions no es presenta com un problema. S'assumeix que les disciplines científiques marquen quina ha de ser la llengua de comunicació, amb un paper fonamental de l'anglès a escala internacional; en aquest sentit es recomana que totes les publicacions continguin, almenys, els resums dels articles en anglès. També **es constata l'esforç de diverses revistes per mantenir el català com a llengua d'expressió científica** en determinades especialitats lligades al territori o com a vehicle per l'alta divulgació de la ciència.

Tothom està d'acord en que **cal potenciar la difusió, la internacionalització i la visibilitat de les revistes catalanes**. Per algunes, l'augment del nivell de qualitat es concreta en l'objectiu d'assolir els estàndards de qualitat marcats per l'ISI, encara que s'és conscient de les dificultats per entrar en els seus índexs. Així es veu amb bons ulls que es creïn eines alternatives de valoració de les revistes i que es valori la publicació en revistes de qualitat.

El **treball voluntari d'autors i d'editors** és el que sosté, en la major part dels casos, la viabilitat de les revistes científiques catalanes. És una aportació que cal valoritzar. De forma més concreta **es reclama la valorització de la feina que suposa la gestió editorial d'una revista** i que aquest reconeixement es faci des de les pròpies institucions que promouen les revistes. En concret, es demana que la Generalitat de Catalunya convoqui ajuts pel sosteniment de les revistes i que les universitats atorguin un reconeixement a la dedicació laboral del personal acadèmic implicat.

Més enllà de la seva valorització, també **cal anar cap a una major professionalització del treball editorial**. Per assolir-ho, el finançament insuficient es presenta com un greu problema, doncs a la majoria de casos **els recursos econòmics tot just cobreixen les despeses de producció**.

La comunicació científica forma part de la recerca i, per tant, **les revistes científiques han de ser considerades com a part de la infraestructura de recerca**, i com a tal valorades. Amb aquesta visió, cal emmarcar les passes que es donen **cap a l'accés obert dels articles científics** i també envers una **redefinició de les relacions contractuals entre editors i autors pel que fa a l'explotació dels drets de propietat intel·lectual**. En aquest punt cal esperar que les entitats que financen la recerca, tot seguint l'exemple de Wellcome Trust i altres, prenguin posicions més decidides a favor del lliure accés a la informació científica.

Per últim, unànimament es va demanar que les Jornades tinguessin continuïtat i **es va proposar que les 2JCRC es celebressin al gener de 2009**, potser precedides d'un taller on els assistents aprenguessin alguna tècnica relacionada amb la producció de revistes (gestió digital, mecanismes de l'avaluació per experts, etc.).